

3. ILDLEDELSEN ELEMENTER.

11. Ildledelsen omfatter:

- a. Valg af Ildstilling for Rekylgeværet (Støttemidler).
- b. Valg og Udpegning af Maal.
- c. Bestemmelse af Afstanden.
- d. Valg og Regulering af Viser.
- e. Fordeling af Ilden.
- f. Valg af Retningspunkt.
- g. Valg og Vekslen af Ildtempo og Ildmaade.
- h. Aabning af Ilden.
- i. Iagttagelse af Ildvirkningen.
- j. Opretholdelse af Ilddisciplinen.
- k. Regulering og Erstatning af Ammunition.

a. VALG AF ILDSTILLING FOR REKYLGEVÆRET (STØTTEMIDLER).

12. Ildstillingen for Rekylgeværet bestemmes i Forsvaret som Regel af Delingsføreren, i Angrebet af Gruppeføreren. Ildstillingen vælges under Hensyn til den Gruppen tildelte Opgave, idet der først og fremmest sørges for frit Skud, derefter for Skjul (Sløring) og Dækning. For at sikre en overraskende Ildaabning skal Stillingsindtagelsen og alle Forberedelser til Skydningen ske saa skjult som muligt.

Har der været rigelig Tid til Stillingens Indretning, bør Rekylgeværer med bestemte Skudopgaver (f. Eks. Flankeringsopgaver), der ogsaa skal kunne løses i Mørke, Røg og Taage, have Højde-og (eller) Sideretningsfriheden begrænset ved Rammekonstruktioner af Træ.

b. VALG OG UDPEGNING AF MAAL.

13. For at kunne træffe et rigtigt Valg mellem de forskellige Maal, der frembyder sig under Kamp, maa Førere og Skytter nøje iagttage Fjenden ikke alene i Fronten, men ogsaa til Siderne.

Afgørende Virkning med Rekylgeværer og Geværer kan kun ventes mod fjendtlige Styrker i søredt Orden, naar de befinder sig inden for virksomt Skudområde (600m). Ved Valget af Maalene er det disses øjeblikkelige, taktiske Betydning, der først og fremmest er afgørende. Man tager de Maal under Ild, som er de farligste for en selv, eller som i øvrigt maa tages under Ild, for at en bestemt Opgave skal kunne løses. Det fjendtlige Fodfolk

og særlig dets automatiske Vaaben vil i Almindelighed være det vigtigste Maal for Fodfolksilden; men der kan ogsaa være Tilfælde, hvor andre Maal maa beskydes. Et andet Hensyn at tage ved Valget af Maal, er Udsigten til at opnaa god Træfning; dette maa lede til særlig at rette Ilden mod større Maal; og i det hele taget mod Fjenden, hvor han giver sig Blottelser. Kampforholdene vil dog oftest kræve, at Ilden maa rettes mod smaa og mere eller mindre dækkede Maal, af hvilke man selv bliver beskydt. For øvrigt maa det forlanges af veluddannet Mandskab, at det kan holde ud i fjendtlig Ild uden at besvare den.

14. I enkadreret Fægtning, baade i Angreb og Forsvar, faar Geværskytterne ordentligvis deres Maal anvist af Gruppeløberen. Vælger de selv Maal, tages de Maal under Ild, som er lige over for dem.

Finskytterne faar tildelt eller vælger særlig vigtige eller farlige Maal, saasom fjendtlige Officerer, Observatører, Maskingeværskytter o. lign., uanset hvor disse Maal befinder sig inden for virksom Skudafstand.

15. Rekylgeværskytterne skyder under Angrebet principmæssigt lige frem. Hvor det er muligt, udnytter de gunstige Lejligheder til at rette en kraftig og overraskende Ild mod Maal, der virksomt kan beskydes i Flanken. Ildstillingerne bør da vælges saaledes, at Rekylgeværet er dækket mod Frontalild og sikret i Fronten, eventuelt blot af Gruppens egne Geværskytter.

I Forsvaret kan Rekylgeværene faa til Opgave at skyde ligefrem, skraat (Skraaild) eller flankerende. Tilsigtes haardnakket Forsvar, bør Skraaild tilstræbes. Enkelte Rekylgeværer anvendes om nødvendigt til Supplering af de stabiliserede Vaabens flankerende Spærreild. Rekylgeværer, der skyder skraat eller flankerende, skal være dækket mod Frontalild og være sikret i Fronten.

16. Maaaludpegning skal være saa kortfattet som muligt. Udpegningen omfatter:

- Hovedretningen til Maalet,
- dets nøjere Plads og
- dets Art.

Hovedretningen til Maalet angives ved, at man nævner fremtrædende Terraingenstande, som Skyttens Blik uvilkaarligt straks fanger eller, hvor saadanne savnes, ved Udtryk som: "Lige for", "Skraat til højre (venstre)". Disse Udtryk maa benyttes med Omtanke, og den udpegende maa være sikker paa, at Maalet ligger i omtrent samme Retning for Skytten som for ham selv.

Maalets nøjere Plads angives herafter om fornødent i Forhold til den Terraingenstand, der betegner Hovedretningen, ved det Antal Finger- eller Haandsbredder (ubehandsket

Haand), set over den helt udstrakte Arm og med Brystet vendt imod Maalet, som Maalet ses til højre (venstre) derfor (Fingerbredder maales over 2. Leds Knoer). Er det paakrævet, tilføjes, om Maalet ligger nærmere eller fjernere end Terraingenstanden, f. Eks.:

Lige for!

Det enligtstaaende Træ!

2 Fingre til venstre og noget nærmere
en fjendtlig Gruppe i Stilling!

I Terrain, hvor der ikke findes iøjnefaldende Terraingenstande, kan man lade Skytten sigte over et mod Maalet rettet fastliggende Gevær, en Stok e. lign.

M a a l e t s A r t -- mere eller mindre skjulte Skytter, Maskingeværreder, Terrainlinier o. lign. - skildres saa indgaaende, som Forholdene nødvendigvis før.

I Tilfælde, hvor Maalets Plads er aabenbar, nøjes man med Angivelse af Hovedretningen til Maalet og dets Art, eller dets Art alene, f. Eks.: "Fjenden, der stormer!"

c. BESTEMMELSE AF AFSTANDEN.

17. B e s t e m m e l s e a f A f s t a n d e n skal foretages saa nøjagtigt, som de for Haanden værende Midler og Situationen tillader, altsaa først og fremmest ved Maaling (Kort). Kan Afstanden ikke maales, bedømmes den; men da Bedømmelsen kan være behæftet med betydelige Fejl, vil en paa Bedømmelse grundet Skydning kun kunne forventes at give et rimeligt Resultat, naar Fejlene i Hovedsagen lader sig ophæve ved Skudbanens Rasance, d. v. s. inden for Afstande af ca. 600m, med mindre Nedslagsobservation og dermed Indskydning er mulig. Afstanden kan undertiden faas opgivet af andre Tropper i Nærheden; men denne Fremgangsmaade har kun Værdi, naar de adspurgte Tropper har konstateret Afstandens Rigtighed, f. Eks. ved Skydning.

18. I Forsvaret skal Afstanden til iøjnefaldende Punkter, Linier eller Flader i Forterrainet, der kan faa Betydning for Ildledelsen, være omhyggeligt udmaalt og bekendtgjort (Afstandsskitser), ligesom der om fornødent anbringes Skudmærker.

d. VALG OG REGULERING AF VISER.

19. Udsigten til at faa god Træfning ved d i r e k t e S i g t e paa Maalet er i høj Grad betinget af, at man anvender et til Afstanden svarende Viser, saa Nedslagene placeres rigtigt over Maalet. I Tvivlstilfælde vælges mod fastliggende Maal og Maal, der bevæger sig ind mod Ildstillingen, det lavere Viser, dels af Hensyn til Muligheden for en Forøgelse af Træfningen ved Opspringere, dels af Hen-

syn til den moralske Virkning; Hensynet til Virkning opfordrer derimod til Valg af det højere Viser mod Maal, der bevæger sig bort fra Ildstillingen. Er der Betingelser for Nedslagsobservation som Grundlag for Indskydning, vælges i Tvivlstilfælde det Viser, der giver Haab om Observation.

Ved Beskydning a f d y b e M a a l anvendes flere efter Maalcybden afpassede Viserer, altid med 100 m's Afstandsforskel og lige-
ligt fordelt paa de i Skydningen deltagende Vaaben.

Ved Beskydning af angribende R y t t e r i o g F l y v e r e bruges altid laveste Viser.

Flyvere. Omrids af Angriber og muligtvis Kæddingsmaale: Bjelund 500 m

20. V i s e r e t æ n d r e s , *De enkelte Maale: Maale: 100 m*

- naar det gennem Nedslagsobservation eller ved Kontrol af Afstandsbestemmelse viser sig at være forkert,
- naar der ikke spores Virkning paa Fjenden, og
- naar Fjenden under Bevægelse kommer ud af det Nedslagsbælte, der svarer til det anvendte Viser.

Normalt ændres Viseret med 100 m ad Gangen, naar ikke særlige Forhold begrunder en større Ændring.

Viseret ændres aldrig, saa længe Fjenden er under Bevægelse (foretager Spring) og frembyder et saarbart Maal.

Angående Bestemmelse af Viser ved halvskjult Skydning se Punkt 26 og "Skydereglement for Haandvaaben".

e. FORDELING AF ILDEN

21. Det er af stor Betydning, at Ilden fordeles efter de forskellige Maals Vigtighed.

I Forsvaret udpeger man i Almindelighed for de enkelte Delinger og Grupper bestemte Skudomraader, inderfor hvilke de skal beskyde opdukkende Maal efter de foran fastsatte Regler.

Rekylgeværerne kan desuden eventuelt beskyde fordelagtige Maal uden for de opgivne Skudomraader, dersom de ikke har faaet tildelt særlige Skudopgaver, der udelukker dette.

Fægtningssituationen vil under Angrebet ofte kræve, at en Del af Ilden samles mod vigtigere Maal for at skabe Muligheder for egen eller Nabostyrkers fortsatte Fremrykning.

Over et Maal af nogen Bredde skal Ilden fordeles. Dette opnaas:

med R e k y l g e v æ r ved, at der anvendes P u n k t i l d i
B y g e r med nyt Retningspunkt for hver Byge, idet der regnes med, at Rekylgeværets virksomme Sidespredning er 1/100 af Afstanden til Maalet,

med G e v æ r ved, at hver Skytte fordeler sine Skud paa de fjendtlige Skytter, der ligger omtrentlig lige over for ham.

f. VALG AF RETNINGSPUNKT.

22. Indenfor en Afstand af 400 m vælger hver Skytte sit Højderetningspunkt efter sit Kendskab til sit Vaaben. Ud over 400 m rettes som Regel Sigtet mod Foden af Maalet.

Sideretningspunktet befales eller vælges af Skytten selv under Hensyn til Vinden og Maalets Bevægelse til Siden. Retningspunktet angives som Regel i Forhold til Maalets Kant. Hvis Sideafvigelsen er saa stor, at der maa sigtes uden for Maalet, kan tydeligt fremtrædende Terraingenstande til Siden af Maalet, men helst i samme Afstand som dette, benyttes som Retningspunkter.

Ved halvskjult Skydning vælger hver Skytte selv sit Hjælperetningspunkt.

g. VALG OG VEKSLER AF ILDTEMPO OG ILDMAADE.

23. Ildtempoet retter sig efter Kampopgaven, den øjeblikkelige Situation, Maalets Afstand og Art samt Hensynet til fornuftig Økonomi med Ammunitionen.

Det skal - uden derfor at føre til Ammunitionsspild - være saa kraftigt, at det - særlig paa de Afstande, hvor Ildkampen former sig som en Duel - saa hurtigt som muligt giver Ildoverlegenhed.

Paa disse Afstande afgives Ilden normalt paa den Maade, at Skytten hurtigt gaar i Stilling, hurtigt afgiver sine velsigtede Skud og derpaa atter gaar i Dækning (Skjul) og eventuelt skifter Standplads forinden næste Ildafgivelse. Under Ildkamp er man kun i Stilling (Anslagsstilling), medens man skyder og ellers i Dækning (Skjul) eller trykket fladt imod Jorden.

Ildtempoet som Helhed kan øges eller mindskes, dels ved at indsætte et større eller mindre Antal Vaaben, dels ved at skifte mellem de forskellige Ildmaader (Bygelængder, større eller mindre Ophold mellem Bygerne).

24. Ildmaaden for Rekylgeværet er Punktild, der afgives som korte Byger (4-5 Skud), lange Byger (8-10 Skud) eller hele Magasiner (20 Skud). Under Afgivelse af en Byge fastholder Skytten samme Retningspunkt, og inden hver Byge skal han rette sit Sigte med største Omhu. Smaa og spredte Maal beskydes med de korteste Byger, større Maal med de længste.

25. Ildmaaden for Geværet er: Magasiniild, der kan være langsom eller hurtig.

Skydningen maa aldrig udføres hurtigere, end at Skytten stadig har Kontrol med det enkelte Skud.

26. Følgende særlige Skydemaade, hvis nærmere Beskrivelse fremgaar af "Skydereglement for Haandvaaben", kan under visse Forhold komme til Anvendelse ved Skydning saavel med Rekylgevær som med Gevær:

a. H a l v s k j u l t S k y d n i n g anvendes saavel i Angreb som i Forsvar, naar Maalet ikke kan ses i Anslagsstillingen, i Reglen den liggende, men derimod naar Skytten rejser sig mere eller mindre.

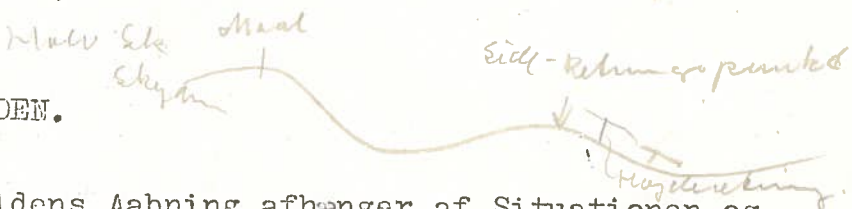
b. S k y d n i n g u n d e r B e v æ g e l s e kan komme til Anvendelse paa nært Hold, f. Eks. under Fremrykning i meget uoverskueligt Terrain (Skov, Bebyggelse), i Røg eller Taage, under Fremrykningen gennem en fjendtlig Stilling og i det hele taget under Forhold, hvor man kan vente pludseligt Sammenstød med Fjenden.

I Nærkamp er Gøverskuddet fra staaende Stilling meget hensigtsmæssigt.

c. S k y d n i n g i M ø r k e bruges, foruden om Natten, i taaget og røgfyldt Luft for at holde bestemte Terrainafsnit under Ild. Vaabnens Retning maa da fastlægges ved Daglys ved særlige Arbejder.

8

h. A A B N I N G A F I L D E N .

27. Tidspunktet for Ildens Aabning afhænger af Situationen og fastsettes derfor i Reglen af Førerne.

Ilden maa til enhver Tid straks kunne standses. Naar Maalet forsvinder, skal den, hvis ikke andet befales, ophøre af sig selv.

I A n g r e b e t søger man saa nær ind paa den fjendtlige Stilling som muligt, inden Ilden aabnes, dels af Hensyn til Vanskeligheden ved Ammunitionsforsyningen, dels fordi en unøjagtig Afstandsbestemmelse paa de kortere Afstande har mindre Indflydelse.

I F o r s v a r e t kan det paa Grund af et bedre Kendskab til Afstandene i Forterrainet og lettere Adgang til Erstatning af Ammunition ofte være fordelagtigt at aabne Ilden paa længere Afstande. Jo før Forsvareren kan tvinge Angriberen til at standse sin Fremrykning for at optage Ildkampen, desto større Udsigt vil der i Almindelighed være til at afslaa Angrebet.

Under Forhold, hvor man selv er uopdaget af Fjenden og skjult (dækket) kan træffe sine Forberedelser til Ildens Aabning, kan Tidspunktet for Ildaaabningen udskydes, indtil Fjenden kommer ind paa kort Hold; der er da Mulighed for ved overraskende Ild (Ildoverfald) i Løbet af kort Tid at tilføje ham et for Kampens Udfald afgørende Tab.

Fjendtlige Smaapatrouiller afvises ved Skydning fra enkelte Gøverskytter.

Mod a n g r i b e n d e Ryttereri og Flyvere aabnes Ilden først inden for ca. 500 m, og mod sidstnævnte Maal kun med Gøverskytterne,

jfr. Skydereglement for Haandvaaben, I. Del, Punkt 77.

28. En samtidig og overraskende Aabning af Ilden er i Reglen af væsentlig Betydning for dens Virkning, ikke mindst den moralske, og bør altid tilstræbes. Man skal derfor overalt, hvor Forholdene overhovedet tillader det, lade Skytterne forberede Skydningen i Dækning eller Skjul og aabne Ilden som Ildoverfald.

Ildoverfald er lottest at udføre med Delingsobservatører i særlig Grad til dette Vaabens Karakter.

i. IAGTTAGELSE AF ILDVIRKNINGEN.

29. Ildvirkningen kan bedømmes ved Hjælp af Nedslagene, Fjendens Handlinger eller Tab og hans Ildvirkning paa egne Skytter.

Saavel Befalingsmænd som Skytter og særlig Hjælpere bør stadig nøje iagttage Ildvirkningen for at komme til Erkendelse af, hvorvidt Viser og Retningspunkt er rigtigt valgt. Det maa herved erindres, at ikke al Slags Terrain giver Mulighed for Observation af Nedslagene, og selv om Terrainet i saa Henseende er gunstigt, vil de ofte kunne observeres foran Maalet. Af Hensyn til Nedslagsbæltets Dybde, særlig paa de kortere Afstande, bør Viseret derfor ikke altid sættes op, selv om man ser Nedslag foran Maalet, naar blot der ogsaa falder Nedslag umiddelbart ved Maalet.

Brugen af Kikkert er paa længere Afstande af stor Betydning ved Iagttagelse af Ildvirkningen. Kikkerten rettes mod Maalet umiddelbart før Ildafgivelse, men bør i øvrigt ikke til Stædighed holdes for Øjnene, da dette indskrænker Synsfeltet og derved hindrer et almindeligt Overblik over Terrainet.

Hvis Iagttagelsen ikke kan ske fra selve Stillingen, anvendes der om muligt Observatører paa passende Steder uden for denne.

Finskytter bør om muligt have Hjælp til deres Ildobserva-
tion. Hertil maa dog kun undtagelsesvis Delingsobservatøren anvendes.

j. OPRÆTHTELSE AF ILDDISCIPLINEN.

30. Befalingsmændene maa under Ildkampen omhyggeligt opretholde Ilddisciplinen. Denne kræver af Mandskabet en nøje Udførelse og Overholdelse af de for Vaabnets Betjening og Skytternes Forhold i Kampen givne almindelige Forskrifter. Der maa hertil regnes Benyttelse og Udbedring af Terrainet til Dækning (Skjul) og Forøgelse af Skudsikkerheden (Anlæg for Geværet, Hjælperens Brug af Spaden til at sikre Rekylgeværet og Skytten en fast Stilling), omhyggelig Indstil-

ling af Viser, nøjagtig Afgivelse af Bygen eller Skuddet og Iagttagelse af Virkningen, endvidere at Opmærksomheden stedse er henvendt paa Fjenden og Førerne, at Ildtempoet forøges eller formindskes efter Situationen og de vekslende Betingelser for Træfning, at Skydningen helt standses, naar Maalet forsvinder, og at der økonomiseres med Ammunitionen.

31. Ildpauser er et af Midlerne til at bevare Roen blandt Mandskabet og haandhæve Ilddisciplinen. Deres Hyppighed og Varighed er afhængig af Situationen, og de opstaar ofte af sig selv, f. Eks. naar Maalet forsvinder. Under Ildpauser bør Gruppen gaa mest muligt i Dækning med Observatør i Ildstillingen. Ildpauserne kan af Rokylgeværskytterne udnyttes til Fibeskiiftning, Afkøling og Indsøtrin af Rekylgewærerne.

32. Ilddisciplinen maa være saaledes indarbejdet under Øvelserne i Fredstid, at den gør sig gældende under Kampforhold, selv hvor en Ledelse af Ilden fra Førernes Side vanskeligt lader sig gennemføre eller helt ophører. Den enkelte Skytte maa i sidstnævnte Tilfælde bevare sin Besindighed og Omtanke, handle selvstændigt og i Overensstemmelse med de indøvede Regler, idet han ved sit Forhold og Eksempel søger at indvirke paa sine Kammerater.

k. REGULERING OG ERSTATNING AF AMMUNITION.

33. Der skal af samtlige Førere, i hvis Haand Ildledelsen ligger, og af enhver Skytte, der afgiver sin Ild paa egen Haand, under alle Forhold iagttages en forstandig økonomi med Ammunitionen; det bør navnlig erindres, at Skydning mod smaa og fjerne Maal samt overilet Hurtighed ved Ildens Afgivelse nødvendigt medfører et i Forhold til Ildvirkningen stort Ammunicionsforbrug. Paa den anden Side maa den til et Maals Nedkæmpelse eller til Overvågning af den nødvendige Ildoverlegenhed fornødne Ammunicionsmængde sættes fuldt ind. Med disse Hensyn for Øje bør man i Løbet af Kampen omgaas saasparssommelig med Ammunitionen, at man ikke i de afgørende Faser af Kampen kommer til at savne den for dennes Gennemførelse fornødne Ammunition.

*For Rky. en Ildmagasin gennemsnitlig pr. Minut
for Gevær... 5' Skud*